

Hoe je 'Het Verhaal' zou kunnen vertellen

(door <http://www.theemetkoekjes.net/>)

Onvermijdelijk komt het moment dat jouw kind niet meer gaat geloven in Sinterklaas als figuur. Soms kiest de school er voor het in een bepaalde klas gewoon maar te vertellen. Soms gebeurt het plompverloren op het schoolplein. Een ander kind dat smalend zegt : " Geloof jij nog in Sinterklaás?? Haha, dat is voor baby's." En een baby wil je dus echt niet zijn als je 7 bent of zo. Soms vertellen de ouders het. Maar wanneer en hoe?

Wat is wijsheid? Hoe vertel je het? Vertel je het überhaupt of laat je het over aan de externe omstandigheden en sta je gewoon liefdevol klaar met stoffer en blik om de scherven van het gebroken hart bij elkaar te vegen?

Ik krijg de vraag wel eens van zowel juffen als ouders 'hoe en wanneer vertel ik het?' Er is natuurlijk geen kant en klaar recept. Het helpt om te weten:

- of school hierin een beleid kent (bijvoorbeeld: vanaf groep 4 starten we met surprises)
- hoe ver de meeste kinderen en ouders in de klas zijn op weg naar de Grote Ontdekking. Dat verschilt per jaar en per groep. Het mooiste is als dit in de oudergroep helder is. Dan kunnen de ouders van de kinderen die het geheim al ontrafelen hun kind vragen het nog even geheim te houden voor de rest. Of, als er maar een enkel kind nog gelooft, kan de schone taak door de ouders worden opgepakt om het creatief en in alle rust te vertellen.

Wat voor mij als mooie uitleg geldt en waar jij je misschien door wilt laten inspireren beschrijf ik hieronder. Het staat er zoals je het tegen een kind zou kunnen zeggen.

"Sint Nicolaas was een bijzonder persoon die bijna tweeduizend jaar geleden leefde. Hij was een mens van vlees en bloed zoals jij en ik. Er zijn veel verhalen van hem bewaard gebleven. Hij was een heel goed mens en heeft veel betekend voor anderen, vooral voor kinderen. Door de mooie verhalen over hem is hij eigenlijk altijd blijven doorleven. Een van zijn eigenschappen was dat hij het goede in elk kind zag. Hoe dat kind zich ook gedroeg, hoe vaak het zijn tong ook uitstak of brutaal was, Sint Nicolaas zag het licht in elk kind. Hij was daarmee een groot voorbeeld voor elke ouder en voor ieder kind.

Op een goede dag ging ook hij natuurlijk dood. Maar de mensen besloten dat zijn verhalen en wijze lessen moesten blijven leven. Zo mogen elk jaar mensen die héél bijzonder zijn en zelf ook een beetje een hart hebben als dat van Sint Nicolaas, zijn kleding aan. Om ons te herinneren aan deze grote vriend voor groot en klein die in iedereen het goede kan zien. Door het te vieren op de manier zoals het gevierd wordt is het voor de echt kleine kinderen ook te begrijpen. Jij bent nu al zo groot dat je het ook op de andere manier kunt begrijpen.

Op de manier zoals ik Sinterklaas ook begrijp.

Bij het herinneren van zo iets belangrijks hoort natuurlijk een feestelijke stemming en cadeautjes. Ouders, juffen en meesters willen elk jaar graag helpen. Zij mogen de cadeaus kopen en in naam van Sinterklaas aan de kinderen geven. Zo hebben wij dat ook al die jaren gedaan met veel plezier."

Deze vertaling zou de basis kunnen zijn. Je kunt voor jezelf even zoeken of je meer of minder wilt vertellen. Of je misschien een paar van de legendes wilt vertellen. Of de herkomst van een aantal elementen toe te lichten. Of het gewoon wilt laten zoals het nu is.

Van ouders die het op deze manier brachten kreeg ik te horen dat de kinderen heel positief reageerden. Je kunt op deze manier namelijk blijven geloven. Maar anders. Je behoudt de essentie en onthult alleen het geheim van de vorm die gekozen is om zelfs de jongsten mee te laten delen in dit prachtige feest.

Voor jezelf mag deze periode van Sinterklaas een uitnodiging zijn om, net als deze heilige, het licht te zien in jouw kind.

Een mooie tijd toegewenst alvast.

De schitterende afbeelding is van [Hans Vink Fotografie](#)

